

har allerede anført Grunden til, at jeg ikke har ønsket at gøre dette. Tillige udtalte det ærede Medlem et Ønske om, at Landmandsbankudvalget mulig kunde komme til at assistere med Hensyn til Tvivlsspørgsmaal. Jeg har intet imod, at det bliver Landmandsbankudvalget, og jeg vilde sætte Pris paa, at et Udvalg maatte faa med disse Spørgsmaal at gøre, thi det vil være behageligt for Ministeren at have et Udvalg at konferere med om ret indviklede og sikkert vanskelige Tilfælde, der vil forekomme. Det samme ærede Medlem syntes at mene, at det vilde have været bedre, om man havde foreslaaet, at Halvdelen af Tabet skulde bæres af Sparerne. Det er en Tanke, jeg oprindelig var Tilhænger af, og man vilde derved maaske slippe en lille Smule billigere end efter Forslaget, men dog ikke overvældende meget. Grunden til, at man valgte den Form, som nu er foreslaaet, er, at man, hvis man havde sat Halvdelen, kunde befrygte den Konsekvens, at Folk vilde sige: Vi kan altid paaregne at faa Halvdelen af Tabet dækket hos Staten. Efter det foreliggende Forslag skal Sparerne dog først bære 25 pCt. af Tabet, inden de kan faa noget af Staten.

Som jeg allerede har udtalt, haaber jeg, at der ikke vil komme flere lignende Tilfælde, men derom maa naturligvis enhver have sin egen Mening. Det blev nævnt, at Haandværkernes Kreditbank havde givet en særlig høj Rente, og at Sparerne maaske senere havde faaet Bonus fra Erhvervsbanken. Dette er et Spørgsmaal; der maa undersøges; thi er Forholdet det, saa skal Sparerne i disse Banker selvfølgelig ikke have saa meget.

Det ærede Medlem Hr. Zahle begyndte med at udtale, at dette Forslag var en naturlig Følge af den Lov, som var vedtaget angaaende Landmandsbankens Rekonstruktion. Det kan jeg ikke fuldt erkende. Der har jo været Tale om dette Forslags Fremsættelse i lang Tid, i alt Fald inden den sidste Rekonstruktion af Landmandsbanken; det er muligt, at det er blevet fremskyndet derigennem, men en direkte Følge deraf kan man ikke sige, det er. Begrundelsen er i øvrigt heller ikke den samme. Ved Landmandsbankens Rekonstruktion ydede man Hjælpen, fordi man mente, at et Sammenbrud af Banken vilde medføre saa uhyre Konsekvenser for hele vort Erhvervslev. Her er den første og vægtigste Grund den, at man vil hjælpe de smaa Sparere og fremme Lysten til Opsparing, og den

anden Grund er, at man herved vil bidrage til at genskabe den Tillid, der er nødvendig, for at vore Banker vedblivende kan løse deres Opgaver overfor Erhvervslevet.

Det ærede Medlem Hr. Boa spurgte, om Indskud paa Folio ikke kunde komme med ind under Loven. Det er et vanskeligt Spørgsmaal. Indskud paa Folio opfattes jo ikke som egentlige Sparemidler. I min Indledningstale har jeg gjort opmærksom paa, hvad man i Almindelighed forstaar ved Udtrykket „Sparere“, og jeg skal gentage det her. Som Indskud fra almindelige Sparere betragter man efter den Opfattelse, som er raadende i Bankkredse, Indlaan fra private Personer indsatte paa Bankbog eller paa Bankbogsvilkaar og paa bestemt Tid eller paa Opsigelse som egentlige Sparemidler; paa den anden Side vil Beløb, indsatte af offentlige Institutioner, Foreninger, Korporationer, Andelsselskaber, Sparekasser, Aktieselskaber, erhvervsdrivende Firmaer og Interessentskaber, neppe i Almindelighed kunne henregnes til Sparemidler. Man har imidlertid ikke villet give en bestemt Definition af Begrebet „Sparere“. Jeg skal give den Oplysning, at der af 15 500 Sparere, eller rettere Kontohavere, er indsat et Beløb paa 10 Mill. Kr. Det vil altsaa blive i Gennemsnit 646 Kr. til hver. Det er en Oplysning, jeg fremsætter, ikke for dermed at antyde, at der skal sættes et Skel her; men jeg forstaar, at det er især de mindre Sparere, man særlig har Hjerte for at hjælpe; og det er jo muligt, at man kan drage en Grænse saaledes, at der gøres nogen Forskel paa bemidlede og ubemidlede, formuende og ikke-formuende.

Jeg kan ikke sige, jeg er blevet særlig glad ved at høre de Udtalelser, der er faldet om Lovforslaget i al Almindelighed; men jeg var jo lidt forberedt paa det, og derfor er Skuffelsen ikke saa stor, som den vilde have været, dersom jeg havde ventet stærk Tilslutning. Jeg har alligevel den Opfattelse efter de faldne Udtalelser; at man er villig til i et Udvalg at forhandle om Sagen; saaledes at der kan fremkomme et Resultat, der kan svare i nogen Grad til det, som er Lovforslagets Hensigt; og jeg kan tilsige absolut Villighed til en saadan Forhandling; som jeg altsaa haaber maa finde Sted og fremmes i det Udvalg, som formentlig bliver nedsat.

Sporon-Fiedler: Man kan jo kun fuldt ud anerkende og paaskønne den smukke